

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-02-13967

בפני כבוד השופט סארי ג'יוסי

המבקש ע.ע.

נגד

המשיבה ב.

פסק-דין

- 1
- 2 1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לענייני משפחה בחדרה (כ"ב השופטת ה.
- 3 גולדקורן) מיום 19/01/16 בע"ר 00000, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת כ"ב
- 4 רשם הוצאה לפועל חדרה, מר י. הלר מיום 12/05/14, במסגרתה נדחתה במרביתה בקשת
- 5 המבקש בטענת פרעתי, במסגרת תיק הוצאה לפועל מספר 000000.
- 6
- 7 2. לאחר שעיינתי בבקשה, בהחלטת רשם הוצאה לפועל, ובהחלטות נוספות שניתנו בעבר
- 8 במסגרת תיק הוצאה לפועל, וכן עיינתי בפסק הדין שניתן בבית משפט קמא, הגעתי לכלל
- 9 מסקנה כי הבקשה אינה מצריכה תשובה, ומורה על דחייתה בהתאם לסמכותי לפי תקנה
- 10 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.
- 11
- 12 3. תיק הוצאה לפועל בגדרו ניתנה החלטת רשם הוצאה לפועל עליה ערער המבקש לפני בית
- 13 משפט קמא נפתח ביום 20/02/96, לשם ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר ניתן
- 14 בשנות ה-90 בעניינם של הצדדים, בני זוג לשעבר.
- 15
- 16 יתרת החוב בתיק הוצאה לפועל עמדה על 433,631 ₪ כעולה גם מנספחי הבקשה. בגדרי
- 17 תיק הוצאה לפועל הוגשו בקשות רבות, הייתי אומר עשרות בקשות אם לא למעלה מזה,
- 18 ובהתאם גם החלטות רבות שניתנו עד ליום 12/05/14 (218 החלטות). עוד עולה, כי בקשות
- 19 שהגיש המבקש, ומרביתן להקטנות שלא בוצעו על ידי הזוכה – המשיבה, או כאלה בהן
- 20 נטען לעניין גובה הריבית בתיק וטענות נוספות, אף הן נדונו בעבר ונבחנו על ידי רשמי
- 21 הוצאה לפועל.
- 22
- 23 4. ולענייננו שלנו. הבקשה שהוגשה לפני רשם הוצאה לפועל טרם נתן החלטתו מיום
- 24 12/05/14, הוגדרה בכותרתה כ"בקשה בטענת פרעתי". באותה בקשה הועלו מספר טענות-
- 25 א' עד ה' ובהתאם לסדר הבא:
- 26
- 27 א. הקטנת חיובים כפולים של מזונות לתקופה מיום 11/98 עד 12/99. עיקר טענה זו
- 28 בדבר כפילות נשענת על אותם נתונים בדבר תשלומים ששולמו למשיבה על ידי
- 29 המוסד לביטוח לאומי בגין מזונות בתקופה הרלוונטית, כאשר לטענת המבקש

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-02-13967

- 1 המשיבה לא הייתה זכאית גם לחייבו במלוא המזונות על פי פסק הדין וגם לקבל
2 מהמוסד לביטוח לאומי את חלקם, ובמקביל גם לקבל הפרשים (ההפרש שבין
3 הסכומים שקיבלה בפועל מהמוסד לביטוח לאומי ובין המגיע לה על פי פסק הדין
4 המקורי).
- 5
- 6 ב. תשלומים ששולמו לבה כוח הזוכה – המשיבה, כשלטענת המבקש, אלה היו בהיקף
7 של עשרות אלפי שקלים במזומן, בין אם לזוכה עצמה ובין אם לידי באת כוחה,
8 מבלי שדאג לקבל קבלות מהן. לטענתו, תחת עדכון החוב בתיק ההוצאה לפועל
9 והקטנתו נשאר החוב ללא עדכון. לשיטת המבקש, באת כוח המשיבה אף הודתה
10 במספר טעויות ובכך שלא עדכנה את תיק ההוצאה לפועל כמתחייב. בהקשר זה
11 מציין המבקש, כי כל פעם שהודתה באת כוח המשיבה באותה טעות הייתה טוענת
12 כי מדובר בטעות יחידה.
- 13
- 14 ג. ביטול הפרשי הצמדה וריבית – לטענת המבקש, תיק ההוצאה לפועל נפתח בשנת
15 1996, בעוד שהמשיבה עיקלה עוד בשנת 1994, במסגרת תביעה לפירוק שיתוף
16 ותביעה אחרת למזונות, זכויות שונות שהיו למבקש, כולל חסכונות בבנקים
17 ובקופות גמל במאות אלפי שקלים, כאשר העיקולים מעולם לא בוטלו. לטענתו,
18 נמנעה היא מלממש את העיקולים, מתוך מטרה ברורה לצבור הפרשי הצמדה
19 וריבית פיגורים, הנהוגה בהוצאה לפועל בשיעורים "מפלצתיים". לטענתו, זוהי
20 דוגמא אחת מיני רבות, הממחישה את התנהלותה חסרת תוס הלב של המשיבה.
21 מפאת קוצר היריעה, לא מצאתי לסקור דוגמאות אלו, והן מפורטות בבקשה
22 בטענת פרעתי. לאור טיעון זה סבור המבקש, כי יש לבטל את הפרשי ההצמדה
23 והריבית שהושתו עליו במסגרת תיק ההוצאה לפועל.
- 24
- 25 ד. בדומה לטענה שבסעיף ג' לעיל, הרי שלטענת המבקש, לא עלה בידו לשלם את מלוא
26 החוב, מכיוון שלא התאפשר לו לשלמו, כשכל זכויותיו, נכסיו וחשבוניותיו
27 מעוקלים, מבלי שהמשיבה תממש את העיקול, מתוך אותה מטרה ודונית.
- 28
- 29 ה. גם כאן מפנה המבקש לאותו העיקרון ונורמת על, בדבר התנהלות בתוס לב, כאשר
30 המשיבה מפרה חובתה זו, ועל כן, יש להפחית או להקטין את תוספת ההצמדה
31 והריבית.
- 32
- 33 5. בהחלטה מיום 12/05/14 דחה רשם ההוצאה לפועל את מרבית טענות המבקש, כאשר קיבל
34 אך את אלה בהן הודתה המשיבה – שלוש טעויות תחשיב בגין הקטנות קרן שלא בוצעו
35 מתוך הנחה, לטענתה, שהמזכירות תבצען. עיון בהחלטת רשם ההוצאה לפועל מעלה, כי זה
36 נדרש בעבר לחלק מאותן טענות שהועלו במסגרת הבקשה בטענת פרעתי, כאשר הוא מפנה
37 להחלטתו מיום 16/01/14, בה ציין, כי רוב רובן של טענות המבקש נדחו בהחלטות קודמות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-02-13967

- 1 וחלוטות. אי לכך, לא מצא להידרש להן שוב. בעקבות אותה החלטה נתבקשה תגובת
2 המשיבה, ביחס לשתי טענות: האחת, עניין חיובים כפולים והקטנות שלא בוצעו, והשנייה,
3 לפיה נמנעה מלממש כספים מעוקלים בבנק דיסקונט, אשר המבקש לא יכול היה לממשם
4 בעצמו, וזאת בכוונה לגרום למבקש לצבור לחובתו הפרשי הצמדה וריבית. כמו כן, נתבקשה
5 המשיבה להתייחס גם לטענת המבקש בבקשה מאוחרת, לפיה החלטת הרשמת מרגולין-
6 פלדמן מיום 11/08/08 בתיק הוצאה לפועל מספר 00000 לא קבעה, כי מימוש העיקול
7 יושהה עד להעברת הזכויות בנכס.
- 8
- 9 לאחר שהונחה בפני רשם ההוצאה לפועל תגובת המשיבה והתייחסותה לאותן טענות, דחה 6
10 את הבקשה, תוך שהוא הדגיש, בין היתר, כי לא מצא כלל מקום לבחון מחדש את גובה
11 החוב בתיק, גם משום שזה נבחן בעבר, בעקבות בקשות קודמות שהגיש המבקש. הרשם
12 הפנה להחלטה מיום 30/05/13, שם אפשר למבקש להפקיד תשלום עבור מינויו של רואה
13 חשבון לבדיקת המצב בתיק, כאשר המבקש השתהה בקיום ההחלטה, עד כי חלף המועד
14 לביצועה, לברות שזה הוארך שוב ושוב.
- 15
- 16 בעניין תשלומי כפל, ציין הרשם, כי בדיקת תשלומים לתקופה זו היא, מטבע הדברים, קשה,
17 במיוחד בעטייה של התנהלותו של המבקש, שנהג להגיש חדשות לבקרים "בקשות כפולות,
18 מובלבלות ומבלבלות, ועושה כל שביכולתו כדי לעכב את הליכי הגבייה ולסבך את מצב
19 העניינים...". הרשם מצא, כי המבקש נושא באחריות לא פחותה, בלשון המעטה, למצב
20 שאליו הגיע התיק, כשהמשיבה, כלשונו, "רודפת" אחר המבקש מזה שני עשורים, כדי
21 שישלם לה מזונותיה. מכל מקום, רשם ההוצאה לפועל דחה את הבקשה לבחון מחדש את
22 גובה החוב, למעט הקטנתו, כפי שהסכימה המשיבה. כאן ראוי לציין גם, כי בטרם ניתנה
23 החלטת הרשם מיום 12/05/14, ניתנה החלטתו מיום 28/04/14, בהתייחס לאותה בקשה
24 בטענת פרעתי, שם התייחס לטענה, בדבר תשלומים כפולים, בגין התקופה שבין 11/98 עד
25 12/99, והבהיר, כי עיון בדפי החשבון מגלה הקטנה בסך של 64,406 ₪ מתאריך 15/12/99,
26 וציין בזה הלשון, "שמה זוהי ההקטנה שאותה 'מחפש' החייב".
- 27
- 28 באשר לטענה השנייה, לאחר שהרשם בחן את אותה החלטה מיום 11/08/08 של הרשמת
29 מרגולין-פלדמן, לא מצא להיעתר לבקשת המבקש ולהטיל על המשיבה את האחריות
30 לאיחור במימושו של העיקול. זו עיקר ההנמקה של הרשם, בעטייה דחה את הטענה, אם כי
31 נמצאו באותה החלטה נימוקים נוספים וקשורים, בהם מבהיר הרשם, שהיו עיקולים
32 ושעבודים על אותן זכויות, ביניהם, למשל, שעבוד שרשם המבקש טלובת אחיו, אשר הקשו
33 על העברת הזכויות בנכס המעוקל. עוד ציין הרשם, כי עיון בתיק בכללותו מלמד על
34 התנהלות מצד המבקש, שכל תכליתה הימנעות חוזרת ונשנית מתשלום החוב, והדבר הופך
35 את טענותיו ל"זעקת הקוואק הנגול".
- 36

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-02-13967

7. המבקש מיאן להסכים עם אותה החלטה של הרשם והגיש ערעור עליה לפני בית משפט לענייני משפחה, כשהוא חוזר במסגרת ערעורו על אותן טענות וסבור, כי שגה הרשם, משדחה את בקשתו בטענת פרעתי. בית משפט קמא סקר את טענות המבקש ואת טענות המשיבה, קיים דיון בערעור ביום 06/01/16, במהלכו היה המבקש מיוצג על ידי עורך דין, ובסוף הדיון סיכמו הצדדים את טענותיהם.
- בית משפט קמא בחן אף הוא את טענות המבקש לחיובים כפולים וציין, כי פעילות כספית משך עשרים שנה במסגרת תיק ההוצאה לפועל, בו החוב גדל מדי חודש, הינה מטבע הדברים רבה, מורכבת ומסועפת. אי לכך, לא ניתן לדרוש פעם אחר פעם מרשם ההוצאה לפועל להפוך לחשבונאי של התיק ולחשב הפרשי הצמדה וריביות, ועוד כאלה פעולות זכות ופעולות חובה, מבלי שיהא לכך סוף.
- בית משפט קמא ציין, כי רשם ההוצאה לפועל אפשר למבקש לערוך בדיקה חשבונאית מקיפה של התיק באמצעות רואה חשבון, אך התנה זאת בהפקדת תשלום שכר טרחתו של רואה החשבון, כעולה מהחלטה מיום 30/05/13. בית משפט קמא אף ציין, כי המבקש לא ניצל הזדמנות זו.
- עוד ציין בית משפט קמא, כי על המבקש, הטוען לחיובים כפולים, להעלות טענתו זו בשלב מוקדם יותר, להיות ספציפי בטענה ולהצביע באמצעות תצהיר וחוות דעת על כל חיוב כפול. באשר לטענת המבקש, בדבר הימנעות המשיבה מלממש את העיקול שבוטל ברישום על כספי המערער, הרי שבית משפט קמא ציין בהחלטתו, כי לא מצא מענה של המבקש לאותו נימוק, לפיו לא פעל כדי להחיש את מימוש העיקול, ולא הסביר את אותה "שתיקה של שנים", כפי שקבע רשם ההוצאה לפועל.
- סיכומו של דבר, בית משפט קמא דן בכלל טענותיו של המבקש והשגותיו על החלטת הרשם, ולאחר שקיים דיון במעמד שני הצדדים בחן כל אחת ואחת מטענות הצדדים ולבסוף דחה את השגות המבקש על אותה החלטה של רשם ההוצאה לפועל.
8. המבקש ממיאן להשלים עם פסק דינו של בית משפט קמא, כשם שמיאן קודם להשלים עם החלטת רשם ההוצאה לפועל. במסגרת בקשת רשות הערעור שהגיש, שב המבקש ומעלה את אותן הטענות, שהעלה בעבר, הן לפני רשם ההוצאה לפועל והן לפני בית משפט קמא. מוסיף המבקש וטוען, כי שתי הערכאות האמורות שגו בהחלטותיהן, כי בית משפט קמא קבע עובדות לא נכונות וכי הוא התעלם לחלוטין ממחדליה של המשיבה, בעניין מימוש העיקול. המבקש הוסיף וטען, כי בית משפט קמא שגה, משקישר בין שני תיקי ההוצאה לפועל שפתחה המשיבה כנגדו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-02-13967

- 1 עוד טען המבקש, כי שגה בית משפט קמא, משלא ייחס כל חשיבות לעובדה, לפיה המשיבה
2 "תפסה" כבר לפני 20 שנה סכום של מעל ל-800,000 ₪ במזומן, ותחת מימוש כספים אלה,
3 המתינה שנים רבות וביקשה למנות כונסת נכסים על דירתו של המבקש, כשהיא פועלת
4 למכירתה.
5
6 כאמור, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין בקשת רשות הערעור להידחות. מדובר בבקשת רשות
7 ערעור ב"גלגול שלישי". המבקש לא הוכיח, כי מתעוררת במקרה דנן שאלה בעלת חשיבות
8 כללית או ציבורית, החורגת מעניינם הספציפי של בעלי הדין, כשם שלא הוכיח, כי נדרשת
9 התערבותו של בית משפט זה לשם מניעת עיוות דין (ראה: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ'
10 מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123(1982)). טענות המבקש הן במישור העובדתי
11 חשבוני, בדבר טעויות או כפילויות, וכולן סבות סביב תיקי הוצל"פ למימוש החלטות או
12 פסקי דין שניתנו בעניינם של הצדדים, והם נוגעים אליהם בלבד.
13
14 אף שדי באמור לעיל, כדי להוביל למסקנה, לפיה דין הבקשה להידחות, מצאתי להתייחס
15 בקצרה לטענות המבקש. ניתן לסכם ולומר, כי במסגרת בקשתו מעלה המבקש שתי טענות
16 מרכזיות: הראשונה, כי שגה בית משפט קמא, כך גם הרשם, משלא הורו על ביטול חיובים
17 כפולים של מוזנות לתקופה 11/98 עד 12/99, והשנייה, כי היה מקום לקבל את טענתו
18 לביטול חיובו בריבית.
19
20 בנוגע לטענה הראשונה, מדגיש המבקש, כי רשם ההוצאה לפועל ביקש את התייחסות
21 המשיבה לאותה טענה, בדבר חיובים כפולים. משכך, היה מחובתו להכריע בטענה זו לגופה
22 ולא לפטור את עצמו מהכרעה כזו. פועל יוצא מכך, הרי שגה בית משפט קמא, משדחה את
23 השגות המבקש על אותה החלטה, ולטענת המבקש, "לבית משפט קמא לא הייתה סמכות
24 לשנות את החלטת הרשם לדון או לא לדון".
25
26 החלטת רשם ההוצאה לפועל והחלטת בית משפט קמא נשענו על מספר נימוקים, כששניהם
27 ראו עין בעין את העובדה, כי ניתנה למבקש הזדמנות לערוך בדיקה חשבונית מקיפה של
28 התיק, על דרך מינוי רואה חשבון והפקדת שכרו, וכי המועד בו מועלית הטענה בחלוף
29 למעלה מ-14 שנים, טעמים מספיקים לדחיית הבקשה, זאת בשים לב להתנהלות הצדדים
30 במשך כל אותן שנים במסגרת תיקי ההוצאה לפועל.
31
32 אינני רואה בעובדה, כי בית משפט קמא הוסיף נימוקים, אולי משלו, על אלה שציין רשם
33 ההוצאה לפועל, כדי להוביל למסקנה, כי בכך שגה. מסמכותה של ערכאת הערעור לאשר את
34 ההחלטה נשוא הערעור, גם מנימוקים שונים ונוספים.
35
36
37

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-02-13967

1

2 באשר לטענה השנייה, לא מצאתי בה כל ממש, ומקובלים עליי נימוקי בית משפט קמא
3 ונימוקי רשם ההוצאה לפועל. אין ולא היה בפי המבקש כל הסבר לשתיקתו משך שנים, בהן
4 לא פעל כדי להחיש את מימוש העיקולים, ועל כן, אין הוא יכול לבוא בטענה כלפי המשיבה,
5 מדוע פעלה למימוש בחלוף שנים רבות.

6

7 11. לאור כל האמור לעיל, הנני מורה על דחיית הבקשה.

8

9 משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

10

11 ככל שהפקיד המבקש עירבון, זה יוחזר לידיו על ידי מזכירות בית המשפט.

12

13 12. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

14

15

16 מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

17

18 ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשע"ו, 09 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

19

20

סארי ג'יוני, שופט

21

22

23